

Dinko

Ivana

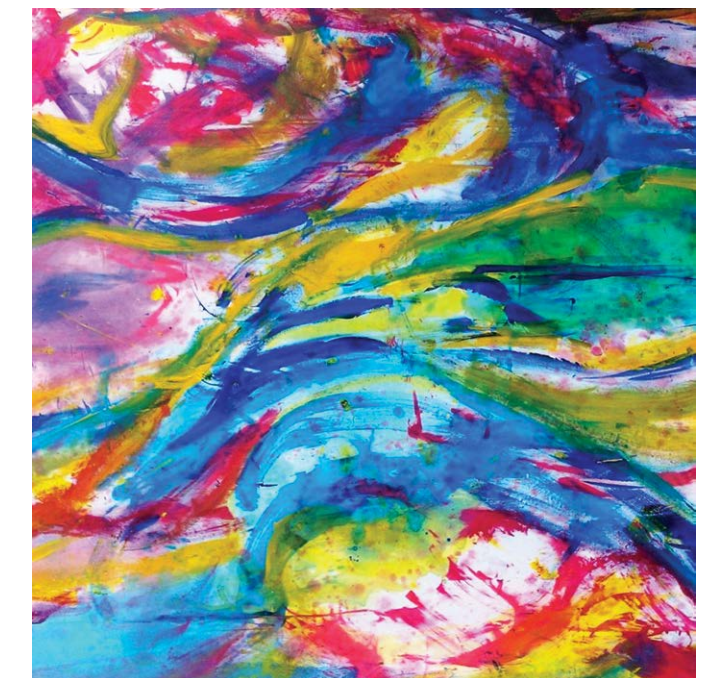
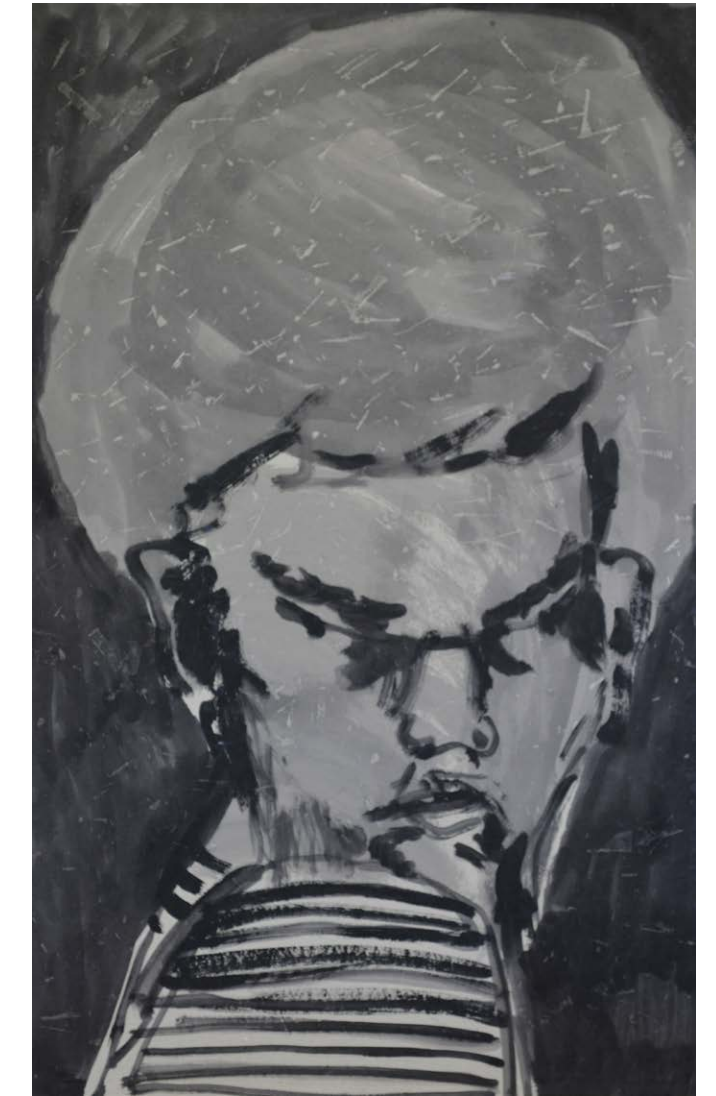
Dinko

Ivana & Dinko

Ivana

Dinko & Ivana

Ivana & Dinko

Ivana & Dinko

13. 7. - 3. 8. 2017.

Krk, Galerija Decumanus

Prva verzija ovog teksta nastala je početkom prosinca 2016. neposredno uoči otvorenja zajedničke izložbe Ivane Popović i Dinka Josipa Domačinovića u Osijeku. Ivanu sam tada posjećivala u bolnici, a ona je puna entuzijazma i poleta naručivala fiksator za ugljen kojim je nacrtala deserine crteža koje je izlagala na pokrajnjem krevetu, pa je bolesničku sobu pretvorila u atelijer i izlagački prostor. Jedna od narudžbi bio je i građevinski metar kojim je planirala mjeriti i dizajnirati interijer štana liječnika koji je dolazio u jutarnju vizitu. Monokromni crteži stolnih i stropnih lampi depersonaliziranog uredskog ugodaja, nastajali su velikom brzinom i žarom, jer je slutila da više nema puno vremena. Tada su Ivana i Dinko planirali osječku izložbu predstaviti u zagrebačkoj galeriji "Greta", a potom i u drugim gradovima Hrvatske. "Riba u vrši" posljednji je rad koji je nastao deset dana prije smrti. Oproštaj je to s životom, posljednji otisak njene ruke. Riba kao tisućljetni simbol nade u spasenje i vječni život, iako zatvorena u kavez od žice, poručuje nam o bivanju u drugoj dimenziji u kojoj Ivana i dalje stvara i "drma".

Na Staru godinu uslijedio je neočekivani bolni raštanak s Ivanom. Unatoč tužnim okolnostima, Dinko je nastavio ispunjavati zadatke koje mu je Ivana u zadnjim trenucima života s punim povjerenjem povjerila, pa tako i izložbu u "Greti". Njeno multidisciplinarno djelovanje na umjetničkom, kulturnom, društvenom i aktivističkom području zahtijeva cjelovitu obradu i valorizaciju koju planiram ostvariti sa suradnicima koji su pratili njeno bogato stvaralaštvo.

Ivana Popović akademska je kiparica i multimedijaska umjetnica, koja je preko dvadeset godina istraživala i povezivala brojne umjetničke discipline: kiparstvo, slikarstvo, crtež, kazalište, modu i performans. Sebe je znala kratko predstaviti tvrdnjom da se bavi teatralizacijom vizualne kulture. Njeno djelovanje na području mode bazira se na neobičnim i provokativnim, društveno aktualnim i osviještenim modnim revijama kojima je hrabro propitivala suvremene fenomene - modnu industriju, industriju zabave i masovnih medija. U medijskim kampanjama je zagovarala prava žena i obespravljenih skupina, te se borila za bolju zdravstvenu skrb i prevenciju karcinoma dojke. Neovisno o mediju djelovanja, često joj je upravo vlastiti život bio polazište umjetničko-aktivističkog djelovanja, pa je tako beskompromisno ukidala granice između vlastita života i umjetničkog djelovanja, dajući se pritom bez ostatka.

Poticaj je često pronalazila u preuzimanju motiva iz bogatog repertoara "visoke" i "niske" kulture. Za ciklus crno-bijelih slika "Bad - Bad Boysi", modele za portrete muškaraca pronašla je u popularnim američkim televizijskim serijama (CSI - FBI, Miami, New York), čitanju novina (crne kronike) i promatranju muškaraca po ustanovama i ulicama. Najvitalniji umjetnički radovi nastajali su u živoj interakciji s publikom, na cjelodnevnom performansima na kojima kreira, šiva i prezentira svoje radove.

Ivana Popović dugogodišnjim je projektom "Promatrači", koji započinje 2011. i kontinuirano ga radi do kraja života, ostvarila jedinstveno umjetničko ostvarenje epskih razmjera. Projekt je imao i snažan osobni pečat jer je bio potaknut i vođen strašvenom željom za ozdravljenjem i pobjedom nad teškom bolešću. U glini oblikuje na tisuće minijature glava - individualiziranih portreta različitih fizionomija, koji u guštim skupinama posjećuju razne lokacije i postaju sudionicima kulturnih ali i svakodnevnih događanja: od posjeta koncertima i izložbama Dubrovačkih ljetnih igara 2011. godine, hitne pomoći, veterinarske ambulante, shopping centra, poslovnih ureda do stalnog postava Muzeja suvremene umjetnosti i Muzeja hrvatskog turizma (da nabrojimo samo neke). Popović je jednom prigodom sumirala: "Kad sam se upuštala u izradu tih lica sami oni su me doveli do odmaka od njihove tehničke stvarnosti i započeli avanturu promatranja raznih rizičnih prenapregnutih situacija iz života ljudi."

Dinko Josip Domačinović akademski je slikar koji izlaže od 1992. godine na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Uz slikarstvo bavi se i ilustracijom, dizajnom, multimedijском umjetnošću, performansima, videom i umjetničkim događanjima. Slikarstvo doživljava kao katarzični proces kojim traga za smislom postojanja, pa je ono medij istraživanja duhovnih vrijednosti i spiritualnog. Korišti boje intenzivnog spektra, a paštoznom namazom stvara reljefnu gradbenost slike. Spiralne i vrtložaste forme prate energetske tokove do kojih dolazi osluškujući vlastita unutarnja stanja. Čiste primarne boje kovitlaju se oko zamišljenog središta slike dajući snažan energetski naboj slikanoj površini. Umjetnost je za Domačinovića važno sredstvo upoznavanja i otkrivanja osobnih spiritualnih snaga, kojim ponire u drevna znanja, a slikanje doživljava i kao performativni čin.

Zajedničko umjetničko djelovanje Dinko Josip Domačinović i Ivana Popović započeli su u zagrebačkom Muzeju suvremene umjetnosti 17. lipnja 2014. godine. U sklopu izložbe Vlaste Delimar izveli su zajednički performans "Šiva", dvoznačnog naziva. Tema umjetničkog događanja je čin konstrukcije i dekonstrukcije forme i materijala. Dinko je gotovo u ritualnom zanosu tijekom dana oslikavao bijelo 20-metarsko platno slikajući pritom i tijela modela, a Ivana je od oslikanog platna šivala odjeću koju su nosili modeli, transformirani u dvojnice Vlaste Delimar u završnoj modnoj reviji događaja. Dinamična interakcija tijela modela i pokreta tijela slikara koji performativnim činom oslikava platno dinamičnom kolorističkom paletom, proces nastanka novog objekta šivanjem odjeće i modna revija, snimljeni su video kamerom i montirani u video koji je jedini dokument ovog procesualnog, interaktivnog događaja. ● **Nataša Ivančević**

